

vil jeg dog paa ingen Maade have indrømmet Nødværtheden af alle de af den høitærede Minister anførte Argumenter, og jeg maa derfor blot vælge to eller tre ganske enkelte for at vise, at dog ialtsald en anden Betragtning kan have sin Gyldighed. Jeg synes saaledes, at det er temmelig klart, at man i Hvidtøls Bryggerierne, hvor man ikke kan brygge Hvidtøl hele Aaret rundt, kunde have Lust til og Gavn af at udfylde den ledige Tid til at brygge Baierskøl; men jeg ser ikke paa nogen Maade, at man som en Følge deraf i de baierske Ølbryggerier, hvor man vel at mærke kan brygge Baierskøl hele Aaret rundt, saa ogsaa der maatte have Lust til at brygge Hvidtøl; thi man kan jo, som sagt, anvende hele Tiden til Brygning af Baierskøl og behøver altsaa ingensinde at have Redskaber og Arbeidskraft ledige som i Hvidtølsbryggerierne. Det var den ene Ting, jeg vilde gjøre opmærksom paa. Den anden er den, at, naar den meget ærede Minister sagde med Hensyn til Urten, at denne Skatteform ikke havde været anvendt saa længe i England, at man deraf kunde drage noget Resultat, saa er det jo ganske vist; men den svenske Kommissions Betænkning, som den ærede Minister støttede sig til, er jo aldeles ikke endnu traadt ud i Livet; saavidt mig bekendt, er der jo ikke engang kommet nogen Lov ud, ialtsald ikke nogen Lov, hvis Anvendelse kendes, saa jeg tror altsaa, at disse to Ting kunne mere end opheve hinanden. Med Hensyn til Urten skal jeg sige, at jeg beklager, at det ærede Medlem, der pleier at sidde her ligeoverfor (Harald Hansen), den egentlige Ridder for Besættningen af Urten, og for hvis Skyld man egentlig har taget denne Besættingsform ind med, ikke er tilstede, for at han saaledes selv kunde tale paa Urten's Vegne. Den er imidlertid, som bekendt, indført i England som Objekt for Skatten, og det vil altsaa i sin Tid faae sin Bestyrelse, om man befinder sig vel derved. Jeg skal dog lade dette hvile, ligesom jeg skal lade forskjellige Bemærkninger, hvor jeg kunde spore, at den ærede Minister, jeg vil ikke sige har gjort Udvalget mer eller mindre uret, men hvor han dog har set dets Argumenter i et mindre rigtigt Lys, ligge og blot paa Udvalgets Vegne tillade mig at takke den meget ærede Minister, fordi han er saa velvillig at stille sig saaledes til Sagen, som Udvalget har ønsket og haabet, det vil sige, har lovet at tage det hele Spørgsmaal inder fornyet Overveielse.

Finansministeren (Gstrup): Jeg har vistnok ikke yttret mig ganske rigtig før, naar det ærede Medlem for 6te Kreds (W. Petersen) har forstaaet mig, som han udtalte. Det har ialtsald ikke været min Mening, at man ved at

lægge Skatten paa Naastoffet absolut vilde komme til at ramme Øllet i Forhold til dets Pris. Min Mening har kun været den, at man derved tilnærmelsesvis vilde komme til at ramme Øllet i Forhold til, hvad det indeholder andet end Vand, og Nødværtheden deraf tror jeg ikke kan modsiges. Værdi og Pris stemme jo ikke altid med hinanden, men der pleier altid at være en Tilbøjelighed, en Tendens til, at Prisen, hvor meget den end svinger frem og tilbage, dog altid nærmer sig henimod Værdien. Naar vi altsaa først ere enige om, at Besættningen paa Naastoffet tillige forholdsvis vil ramme Øllet efter dets virkelige Værdi, det, det indeholder andet end det bare Vand, tror jeg ikke, at den Bemærkning betyder ret meget, at man kan paavise, at visse Ølforter, der ere fattige paa Ekstraktstoffer, i dette Dølelik have en høi Pris. Heller ikke tror jeg, at det med Føje kan bebreides mig, at jeg ikke paa et andet Omraade, Soldatvæsenet, har søgt at gennemføre det samme Princip, thi jeg kan ikke se, hvorledes det skulde være muligt, uden ved en fuldstændig Forandring af hele vort Soldatsystem, at gaa over til en Værditold, og jeg tvivler meget om, at det ærede Medlem selv vilde være med dertil. Det ærede Medlem havde vistnok Ret, dengang han sagde, at den danske Rigsmandsstand nu betragter det som — det var hans Udtryk — infamerende at give sig af med Smugling. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem deraf vil drage den Slutning, at det saa ogsaa skulde være overflødig, at vi fremdeles førte et Toldtilsyn. Jeg tror, at dersom vi opgave Toldtilsynet, vilde Smuglingen meget snart komme, og i samme Forhold som den blev almindelig, vilde den ogsaa tabe Præget af at være infamerende. Den ubetingede Tillid til Medborgeres Redelighed, ogsaa hvor deres egne Interesser kommer med i Spillet, er meget smuk, meget anerkjendelsesværdig, men jeg vil meget fraraade at lade den faae Udtryk i en Skattelov. Jeg vil f. Ex. henstille, om man, ogsaa det ærede Medlem, vilde være med til at vedtage en Indkomstskat, som alene kom til at bero paa Folks egne Angivelser.

N. Rasmussen: Det koster megen Anstrengelse at faae dette Lovforslag udarbejdet saaledes, at det kan være passende til at blive Lov. Allerede i 1857 var Regjeringens Opmærksomhed henvendt paa, om det ikke kunde være rigtigt at benytte Øl til Skatteobjekt, og dermed er der blevet fortsat, det er kommet frem af og til, saaledes i 1864; men i Begyndelsen var Motivet dertil, at man havde for lidt Indtægt. Det er ganske sikkert, at det maa forundre ikke lidt, at